

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/685/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414205387
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5414205387.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvety Dzugasovej a JUDr. Adriany Gallovej, v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Trnavská cesta 82, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235, zastúpeného JUDr. Jánom Mišúrom, PhD., advokátom, so sídlom G. XX, XXX XX O., proti žalovaným: 1/ H. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/X, XXX XX P. S., 2/ V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX P. S., odporcovia obaja zastúpení JUDr. Lenou Mišalovou, advokátkou, so sídlom Y. XX, XXX XX P. S., o zaplatenie sumy 891,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/80/2015-111 zo dňa 14. septembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/80/2015-111 zo dňa 14. septembra 2015 potvrdzuje.

Žalobca je povinný nahradiť žalovaným v rade 1/ a 2/ trovy odvolacieho konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, v sume 59,84 Eur, na účet JUDr. Leny Mišalovej, advokátky, so sídlom Y. XX, XXX XX P. S., do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol (veta I. výroku). Súčasne priznal žalovaným v rade 1/ a 2/ voči žalobcovi náhradu trov konania vo výške 253,77 eur, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 200,77 eur a ďalších trov vo výške 53,00 eur, ktorú uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť zástupcovi žalovaných do troch dní od právoplatnosti rozsudku (veta II. výroku).

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou na okresný súd 18.12.2014 sa žalobca voči žalovaným v rade 1/ a 2/ domáhal spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 891,70 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania za obdobie od 04.11.2014 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Odôvodnil ju tým, že dňa 06.07.2011 zavinil vodič - žalovaný v rade 2/ motorovým vozidlom zn. Ford Focus, EČV: DK-825 AZ, ktorého držiteľom je žalovaný v rade 1/ (ďalej len „predmetné vozidlo“), v dôsledku dopravnej nehody vznik škody na motorovom vozidle zn. AUDI A3, EČV: RK-041 BH, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola B. B. (ďalej len „poškodený“). Škoda bola poškodenému uhradená v rozsahu a výške podľa ustanovenia § 442 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“). Predmetné vozidlo nebolo k dátumu nehody povinne zmluvne poistené proti zodpovednosti za škodu, ako to vyplýva z ust. § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 381/2001 Z. z. , alebo ZoPZP“). Z tohto dôvodu vznikla žalobci v zmysle ust. § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poskytol dňa 29.09.2014 z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie v celkovej výške 891,70 eur (náklady na opravu poškodeného vozidla), keď žalobca ako to vyplýva z jeho účtu, uhradil celkovo 980,87 eur, z čoho 89,17 eur predstavuje spracovateľský poplatok pre poisťovňu, ktorú žalobca poveril

vybavením (likvidáciou) škody podľa § 24 ods. 9 ZoPZP. Vyplatením náhrady škody poškodenému prešlo právo poškodeného vymáhať vyplatenú náhradu škody voči zodpovedným subjektom (žalovaní v rade 1/ a 2/) na žalobcu. Ide o zákonný prechod práva (legálnu cesiu podľa § 524 OZ), ktorý ma oporu v ustanovení § 24 ods. 7 ZoPZP v platnom znení. Toto právo si žalobca uplatnil mimosúdne listami z 03.10.2014 voči žalovaným v rade 1/ a 2/, za ktorých plnil to, čo podľa zákona mali plniť oni poškodenému a požadoval od žalovaných zaplatať poskytnutého poistného plnenia do 03.11.2014, ktoré žalovaní doposiaľ neuhradili. V prípade plurality zodpovedných subjektov (vodiča a prevádzkovateľa vozidla) závisí od žalobcu, ktorý plnil podľa § 24 ods. 2 ZoPZP náhradu škody poškodenému, voči ktorému zo zodpovedných subjektov (prípadne voči oboj) uplatní svoje postihové právo podľa § 24 ods. 7 ZoPZP. Podľa ustálenej súdnej praxe osobou bez poistenia zodpovednosti podľa § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP nie je osoba, ktorá nesplní povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu podľa § 3 ods. 1 ZoPZP, ale osoba, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla, na ktoré sa vzťahuje poistenie zodpovednosti za škodu a takou osobou je nielen prevádzateľ (žalovaný v rade 1/), ale i vodič (žalovaný v rade 2/). Pri právnom odôvodnení žalobou uplatneného nároku žalobca poukázal na ust. § 3 ods. 1, 4 ods. 1, § 24 ods. 2 písm. b), ods. 7 ZoPZP, § 420 ods. 1, 2 a § 427 a nasl. OZ. Uplatnený úrok z omeškania odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2 OZ a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. s účinnosťou od 01.02.2013.

Okresný súd dňa 11.02.2015 vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 7Ro/361/2014-40, ktorým žalobe žalobcu vyhovel.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odpor žalovaný v rade 1/, ktorý uviedol, že nárok žalobcu neuznáva a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Namietol sporné uplatnenie nároku voči obidvom subjektom, t.j. držiteľovi motorového vozidla aj vodičovi, za situácie, keď vinník dopravnej nehody je známy. Súčasne vzniesol voči nároku uplatnenému žalobou námietku premlčania. Zo žaloby vyplýva, že k dopravnej nehode, ktorú mal zaviniť žalovaný v rade 2/, a z dôvodu ktorej následne žalobca poskytol plnenie osobe poškodenej touto dopravnou nehodou v rozsahu náhrad nákladov za opravu vozidla, došlo dňa 06.07.2011. Nárok žalobcu, ktorý zaplatil poškodenému vzniknutú škodu voči žalovanému je regresným právom, ktoré sa premlčuje najneskôr vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Pri uplatnenom nároku začína premlčacia doba plynúť najneskôr od okamihu, kedy bolo poškodenému plnené. Bez právnej relevancie k začiatku plynutia premlčacej doby je dátum, kedy žalobca poukázal plnenie inej poisťovni, ktorá bola poverená vybavením likvidácie predmetnej poistnej udalosti. Z obsahu žaloby vyplýva, že poškodený dopravnou nehodou si uplatnil nárok u žalobcu predložením faktúry došlej žalobcovi 22.08.2011 a plnenie mu bolo poskytnuté prostredníctvom inej poisťovne poukázaním na adresu autoservisu 01.11.2011. Z uvedeného je zrejmé, že najneskôr nasledujúci deň, t.j. 02.11.2011 začala plynúť 3-ročná premlčacia doba pre uplatnenie regresného nároku žalobcu voči žalovanému v rade 1/. Žaloba však bola podaná až dňa 18.12.2014, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby (§100 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

V priebehu ďalšieho konania žalobca k nároku uplatnenému žalobou uviedol, že poistné plnenie poskytol poškodenému z poistného garančného fondu dňa 29.09.2004 a tak jeho nárok nemožno považovať za premlčaný. Jedná sa o osobitne upravený nárok na základe § 24 ods. 7 ZoPZP a s poukazom na § 24c ZoPZP premlčacia doba začína plynúť až odo dňa, kedy bolo vyplatené poistné plnenie alebo náhradné poistné plnenie z garančného fondu. Na túto reakciu žalobcu reagovala právna zástupkyňa žalovaných, ktorá uviedla, že vzťah medzi poisťovňou Kooperativa a žalobcom je interným vzťahom, vychádzala z ust. § 24 ods. 9 ZoPZP stanovujúce, že poisťovňa koná v mene a na účet žalobcu, a preto plnenie, ktoré poskytla Kooperativa poisťovňa sa považuje za plnenie z garančného fondu.

Okresný súd konštatoval, že medzi účastníkmi nebol sporný skutkový dej tak ako ho opísal žalobca v podanej žalobe pokiaľ ide o dôvod a výšku plnenia zo strany žalobcu voči poškodenej. Žalobca pri likvidácii poistnej udalosti poškodenému konal prostredníctvom poisťovne KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, ktorú ako to vyplýva z oznámenia o poverení zo dňa 03.10.2011 č. 63029/0011/30 (č. l. 82 spisu) poveril došetrením škodovej udalosti a vysporiadaním oprávnených nárokov poškodeného za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti. Zároveň uvedenú poisťovňu poveril výkonom pôsobnosti všetkých potrebných úkonov na prešetrenie a likvidáciu poistnej udalosti v mene žalobcu a vysporiadaním náhrady škody, o čom písomne informoval aj poškodeného. Žalobca tak postupoval v súlade s § 24 ods. 9 ZoPZP umožňujúceho mu na základe dohody poveriť člena kancelárie výkonom pôsobnosti podľa § 24 ods. 2, 7 a 8 v mene na účet žalobcu, na ktoré ustanovenie, ako aj na Pravidlá pre delegovanie likvidácie poistných plnení z poistného garančného fondu členovi žalobcu sa v danom poverení odvolal. Rovnako nebola v konaní sporná skutočnosť, že poistné plnenie v prospech poškodeného bolo konaním v mene a na účet žalobcu poukazané poverenou poisťovňou Kooperativa

dňa 03.11.2011 (po tom ako listom z 01.11.2011 oznámila, že dňa 31.10.2011 ukončila šetrenie poisťnej udalosti - č. I. 15 spisu a predložila aj výpočet výšky plnenia), a to vo výške žalovanej istiny 891,70 eur, keď konkrétne táto suma predstavujúca náklady na opravu poškodeného vozidla, bola poukázaná na účet opravovne - AUTOCENTRUM ABC s.r.o. č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX (doklady č. I. 81 - 83 spisu). Listom zo 17.09.2014 poverená poisťovňa požiadala žalobcu o refundáciu vzniknutých nákladov vo výške 891,70 eur a poplatku za spracovanie vo výške 89,17 eur, celkovo 980,87 eur na základe pracovnej smernice č. 1/2001 žalobcu. K uvedenej „refundácii“ došlo 29.09.2014 poukázaním sumy 980,87 eur na účet poverenej poisťovne.

Podľa § 24c ZoPZP právo kancelárie na náhradu poistného plnenia alebo náhradného poistného plnenia alebo náhradného poistného plnenia poskytnutého z poistného garančného fondu podľa § 24, 24a a 24b sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia alebo náhradného poistného plnenia z poistného garančného fondu.

V súdnom prípade sa prvostupňový súd stotožnil s argumentáciou žalovanej strany a dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok je už premlčaný, nakoľko nebol uplatnený na súde vo vyššie citovanom ustanovení § 24c ZoPZP v lehote 3 rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia. Pre začiatok plynutia premlčacej lehoty je podľa názoru súdu rozhodujúci dátum poskytnutia poistného plnenia za škodcov bez poistenia zodpovednosti za škodu poškodenému, ku ktorému došlo dňa 03.11.2011. Ak žalobca podal žalobu na súd až dňa 18.12.2014 (ktorým dňom by došlo s poukazom na § 112 OZ, ale len v prípade, ak by premlčacia doba dovtedy ešte neuplynula, k zastaveniu - spočívaniu premlčacej doby) stalo sa tak po jej uplynutí. Plnenie, ktoré v mene a na účet žalobcu poskytla poverená poisťovňa treba v tejto súvislosti považovať za plnenie z garančného poistného fondu (čo vyplýva zo spôsobu konania poverenej poisťovne v mene a na účet žalobcu) bez ohľadu na to, kedy došlo na základe vnútorného vzťahu žalobcu a poverenej poisťovne k faktickej „refundácii“ (zaúčtovaniu) poskytnutého plnenia žalobcom poverenej poisťovni. Pre účely začiatku plynutia premlčacej doby na uplatnenie regresného nároku v zmysle § 24 ods. 7 ZoPZP proti zodpovedným subjektom za vzniknutú škodu podľa § 24 ods. 2 písm. a), b), f) a g) ZoPZP je teda rozhodujúci dátum plnenia poškodenému, a nie skutočnosť, či žalobca v tom-ktorom prípade likvidoval poistnú udalosť priamo sám alebo poveril v danom smere konať v jeho mene a na jeho účet inú poisťovňu (člena kancelárie). V prípade využitia možnosti zo strany žalobcu poveriť inú poisťovňu konať v jeho mene na jeho účet pri likvidácii poistného plnenia, týmto sa zakladá len ďalší (vnútorný) vzťah, ktorým nemôžu byť dotknuté práva a povinnosti žalobcu vo vzťahu či už k poškodenému a rovnako ani k osobám zodpovedným za škodu, teda týmto spôsobom nemôže dôjsť ani k predĺžovaniu lehoty pre žalobcu na uplatnenie regresného nároku voči zodpovednému subjektu oproti situácii, ak by žalobca konal priamo, čo by v prvom prípade znamenalo faktické zvýhodnenie žalobcu. Je vecou len žalobcu, či oprávnenie v zmysle § 24 ods. 9 ZoPZP využije alebo nie a v prípade, že tak postupuje, má byť v jeho záujme dojednať si s poverenou poisťovňou vzájomné pravidlá, vrátane dojednania toho, v akej lehote si má (môže) daná poisťovňa uplatniť refundáciu toho, čo poškodenému v mene a na účet žalobcu plnila, aby nemohlo dôjsť k situácii ako v tomto prípade, že od vyplatenia poistného plnenia (03.10.2011) do uplatnenia si „refundácie“ uplynuli 2 roky, 11 mesiacov a 14 dní. Ohľadne začiatku plynutia premlčacej doby okresný súd poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 284/2010, podľa ktorého premlčacia lehota na uplatnenie regresného práva žalobcu podľa § 24 ods. 7 ZoPZP začína plynúť odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bolo poškodenému plnené.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalovaným v rade 1/ a 2/, ktorí mala vo veci úspech, náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Tieto trovy pozostávajú zo súdneho poplatku z podaného odporu žalovaným v rade 1/ v sume 53,00 eur a trov právneho zastúpenia, v celkovej výške 200,77 eur eur, tak ako boli presne vyčíslené a špecifikované v odôvodnení napadnutého rozsudku, na zaplatenie ktorých súd zaviazal v spore neúspešného žalobcu v súlade s ustanovením § 149 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel s tým, že prizná žalobcovi voči žalovaným náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania; alternatívne navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Uviedol, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z ust. § 24c zákona č. 381/2001 Z. z. v platnom znení totiž vyplýva, že právo kancelárie na náhradu poistného plnenia alebo náhradného poistného plnenia poskytnutého z poistného garančného fondu podľa § 24, 24a a 24b sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia alebo náhradného poistného plnenia z poistného garančného fondu. Žalobca poskytol poškodenému poistné

plnenie z poistného garančného fondu dňa 29.09.2014, čo vyplýva z pripojeného výpisu z účtu. Z tohto dôvodu nemôže byť nárok žalobcu v súdnej veci premlčaný. Ďalej odvolateľ potvrdil, že v zmysle § 24 ods. 9 zákona č. 381/2001 Z. z. poveril poisťovňu KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group listom zo dňa 03.10.2011 došetrením škodovej udalosti a vysporiadaním oprávnených nárokov poškodeného za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti. Podľa jeho názoru vyplatenie poistného plnenia touto poisťovňou poškodenému, nemožno považovať za plnenie z poistného garančného fondu. Garančný fond spravuje navrhovateľ, a nie poisťovňa, čo vyplýva z ust. § 20 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. Jediný subjekt, ktorý je oprávnený poskytovať plnenie z garančného fondu je žalobca, a nie poisťovňa (§ 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z.). V zmysle ust. § 20 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. v platnom znení bola zriadená Kancelária ako právnická osoba, ktorá okrem iného poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu. Účelom vytvorenia poistného garančného fondu je, aby aj v tých prípadoch, ktoré sú taxatívne vymenované v § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. v platnom znení bolo poškodenému zabezpečené poskytnutie plnenia za škodu, na ktorú má poškodený právo za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi. Pokiaľ prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/284/2010, z ktorého vyplýva, že premlčacia lehota na uplatnenie regresného práva žalobcu podľa § 24 ods. 7 ZoPZP začína plynúť odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bolo poškodenému plnené, odvolateľ namietal, že predmetné rozhodnutie bolo vydané pred účinnosťou zákona č. 110/2007 Z. z., ktorým bol zákon č. 381/2001 Z.z. doplnený o nové ustanovenie § 24c. Navyše, právo žalobcu na tzv. postih (regres) nie je nárokom na náhradu škody (ako už bolo povedané vyššie), preto jej vznik nemožno odvodzovať od škodovej udalosti, ale od okamihu, kedy bolo skutočne poskytnuté plnenie z garančného fondu. Ustanovenie § 24c zákona č. 381/2001 Z. z. nevyžaduje na uplatnenie práva žalobcu moment reálneho vyplatenia poistného plnenia poškodenému, ale moment výplaty z garančného fondu. Postihové právo žalobcu tak vzniká až v momente výplaty z garančného fondu a až v tomto momente možno hovoriť o aktio nata, teda o momente, kedy možno prvýkrát uplatniť originárne právo žalobcu na súde.

Žalovaní vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhli napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Súčasne si uplatnili voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 59,84 eur. Konštatovali, že interpretácia a výklad ust. § 24c zákona č. 381/2001 Z. z. prezentované žalobcom v odvolaní sú vytrhnuté z kontextu tohto zákona ako celku. Samotné znenie ust. § 24c citovaného zákona totiž výslovne odkazuje na § 24, § 24a a § 24b zákona č. 381/2001 Z. z., z ktorých je zrejmé, že plnenie z garančného fondu sa poskytuje poškodenému. Nemôže teda obstať výklad žalobcu, ktorý za začiatok plynutia premlčacej doby považuje deň, kedy Slovenská kancelária poisťovateľov (ďalej aj „SKP“) plnila inej poisťovni, nakoľko takéto plnenie už nie je plnením z garančného fondu, ale len vysporiadaním nároku medzi SKP a poverenou poisťovňou. Pokiaľ žalobca v súlade s § 24 ods. 9 zákonom č. 381/2001 Z.z. poverí výkonom pôsobnosti inú poisťovňu (člena kancelárie), táto poverená poisťovňa koná v mene a na účet kancelárie, takže plnenie, ktoré poisťovňa poskytne poškodenému je plnením z garančného fondu v zmysle § 24 zákona, a teda začiatok premlčacej doby je určený okamihom, kedy poverený člen kancelárie plnil za SKP poškodenému. Takýto záver je plne v súlade aj so závermi rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/284/2000, ktoré neodporuje ani argumentácii žalobcu prezentovanej v tomto súdnom konaní. Výklad ust. § 24c zákona č. 381/2001 Z. z. prezentovaný žalobcom neobstojí ani vzhľadom na skutočnosť, že akceptáciou takéhoto výkladu by premlčanie SKP na regres v podstate malo neobmedzene dlhú premlčaciu dobu, nakoľko jej začiatok by sa podľa výkladu žalobcu počítal až od okamihu, kedy SKP poukáže plnenie inej poisťovni, pričom otázka dokedy má SKP poverenej poisťovni vrátiť, čo za ňu plnila, opäť môže byť len otázkou interného vzťahu medzi SKP a poverenou poisťovňou bez zákonom upravenej lehoty. Právnym dôsledkom poverenia podľa § 24 ods. 9 zákona č. 381/2001 Z. z. „konať v mene a na účet SKP“ je vznik priameho zastúpenia, z ktorého práva a povinnosti vznikajú priamo zastúpenému a vzťah medzi SKP a poverenou poisťovňou je len interným vzťahom, ktorý nemôže ovplyvniť plynutie lehoty vo vzťahu k tretím subjektom. Aplikujúc logický výklad ust. § 24 a nasl. zákona č. 381/2001 Z. z. na zistený skutkový stav je zrejmé, že nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní je premlčaný. Žalovaní vzniesli voči nároku uplatnenému žalobou námietku premlčania, a preto prvostupňový súd postupoval správne, keď žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez

nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.) ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 891,70 eur aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku napadnutého odvolaním zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky žalobcu uvedené v jeho opravnom prostriedku, a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

V prejednávanej veci je rozhodujúce, kedy žalobca mohol uplatniť svoje postihové právo vyplývajúce mu z ust. § 24c zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z ktorého vyplýva, že právo Slovenskej kancelárie poisťovateľov na náhradu poistného plnenia alebo náhradného poistného plnenia poskytnutého z garančného fondu podľa § 24, 24a a 24b, ktoré sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia alebo náhradného poistného plnenia z poistného garančného fondu.

Právo žalobcu na tzv. postih (regres) nie je nárokom na náhradu škody, ale má povahu originárneho nároku.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Pre objektívnu premlčaciu dobu podľa uvedeného ustanovenia platí, že začína plynúť odo dňa, kedy právo mohlo byť - objektívne posudzované - vykonané (uplatnené) po prvý raz, teda odo dňa, kedy právo bolo možné odôvodnene ako nárok uplatniť na súde podaním návrhu (žaloby). Pritom nie je rozhodujúce z akého dôvodu - či už subjektívneho alebo objektívneho - tak veriteľ neurobil.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu pre začiatok plynutia premlčacej lehoty je v súdnej veci rozhodujúci dátum poskytnutia poistného plnenia poškodenému, ku ktorému došlo dňa 03.11.2011. Žalobca podal žalobu v tejto veci na súd až dňa 18.12.2014. Správnym je tiež záver okresného súdu, že plnenie, ktoré v mene a na účet žalobcu poskytla poisťovňa KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group ako poverený člen kancelárie je potrebné v tejto súvislosti považovať za plnenie z garančného poistného fondu. Je preto nesporné, že pre účely začiatku plynutia premlčacej doby na uplatnenie regresného nároku v zmysle § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. proti zodpovedným subjektom za vzniknutú škodu podľa § 24 ods. 2 písm. a), b), f) a g) citovaného zákona je rozhodujúci dátum plnenia poškodenému, a nie skutočnosť, či žalobca v konkrétnom prípade likvidoval poistnú udalosť priamo sám alebo poveril v danom smere konať v jeho mene a na jeho účet inú poisťovňu (člena kancelárie). V prípade využitia možnosti zo strany žalobcu, poveriť inú poisťovňu konať v jeho mene a na jeho účet pri likvidácii poistného plnenia, je založený len ďalší vnútorný vzťah, ktorým nemôžu byť dotknuté práva a povinnosti žalobcu vo vzťahu k poškodenému alebo k osobám zodpovedným za škodu. Ak Slovenská kancelária poisťovateľov na základe dohody poverí člena kancelárie (poisťovňu) výkonom pôsobnosti v zmysle ust. § 24 ods. 9 zákona č. 381/2001 Z. z., poverená poisťovňa robí vlastný prejav vôle (právny úkon v mene kancelárie a na jej účet), v dôsledku čoho subjektívne práva a povinnosti vznikajú priamo kancelárii, t.j. žalobcovi. V takom prípade preto nemôže dôjsť k predĺžovaniu premlčacej lehoty v prospech žalobcu na uplatnenie regresného nároku voči zodpovednému subjektu oproti situácii, ak by žalobca pri likvidácii poistnej udalosti konal priamo sám.

Tak ako správne konšatoval prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 284/2010 jednoznačne vyplýva, že premlčacia lehota na uplatnenie regresného práva žalobcu podľa § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. začína plynúť odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bolo poškodenému plnené. Záonné ustanovenia, na ktoré poukazoval odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku, nemožno vykladať izolovane od ostatných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré tvoria jeden celok. Samotné znenie jeho ust. § 24c totiž výslovne odkazuje na § 24, § 24a a § 24b zákona č. 381/2001 Z. z., z ktorých je zrejmé, že plnenie z garančného fondu sa poskytuje poškodenému. Ak teda žalobca v súlade s ust. § 24 ods. 9 zákona č. 381/2001 Z. z. poveril výkonom

pôsobnosti inú poisťovňu (člena kancelárie), táto poverená poisťovňa koná v mene a na účet kancelárie, z čoho vyplýva, že plnenie, ktoré poisťovňa poskytla poškodenému je plnením z garančného fondu v zmysle § 24 citovaného zákona, a teda začiatok premlčacej doby je určený okamihom, kedy poverený člen kancelárie plnil za žalobcu poškodenému. Za začiatok plynutia premlčacej doby preto nemožno považovať deň, kedy žalobca plnil inej poisťovni, keďže takéto plnenie už nemožno považovať za plnenie z garančného fondu, ale je len vzájomným vysporiadaním nároku medzi žalobcom a ním poverenou v súlade s ust. § 24 ods. 9 zákona č. 381/2001 Z. z.

Takýto záver prvostupňového i odvolacieho je tiež v súlade vyššie citovaným uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/284/2000 zo dňa 28.11.2011, na ktorého záveroch nič nemení ani aktuálne znenie zákona č. 381/2011 Z. z., na ktoré poukazoval odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku. Výklad ust. § 24c zákona č. 381/2001 Z. z. prezentovaný žalobcom by totiž predlžoval premlčaciu lehotu na uplatnenie regresného práva SKP na neobmedzenú dobu, čo nepochybne nebolo úmyslom zákonodarcu. Právnym dôsledkom poverenia podľa § 24 ods. 9 zákona č. 381/2001 Z.z. „konať v mene a na účet SKP“ je totiž vznik priameho zastúpenia, z ktorého práva a povinnosti vznikajú priamo zastúpenému a samotný vzťah medzi žalobcom a poverenou poisťovňou je len ich interným vzťahom, ktorý však nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť plynutie lehoty vo vzťahu k tretím subjektom. Nakoľko žalovaní v priebehu konania vzniesli voči nároku uplatnenému žalobou námietku premlčania, prvostupňový súd postupoval správne, keď žalobu žalobcu vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu zamietol.

Prvostupňový súd v prejednávanej veci postupoval v súlade s ust. § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy súd vyhodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Úvaha okresného súdu v prejednávanej veci nebola ľubovoľná, ale vychádzala z dostatočne zisteného skutkového stavu a zodpovedala skutočnostiam, ktoré boli v dokazovaní zistené, vyhodnotenie a závery okresného súdu neboli v rozpore s tým, čo bolo v konaní preukázané a ani v rozpore s formálnou logikou. Navyiac, okresný súd výsledky hodnotenia dôkazov zahrnul aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku a v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. dostatočne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné, preukázané, a z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil.

Odvolací súd zdôrazňuje, že do obsahu práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru) nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo veci samej ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania, ktorý plne zodpovedá ním uvedeným zákonným ustanoveniam.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto je povinný nahradiť žalovaným v rade 1/ a2/ trov, ktoré im v súvislosti s týmto štádiom konania vznikli.

Žalovaní si uplatnili v odvolacom konaní trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia advokátky, ktorá ich zastupovala v tomto konaní, a to za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) účtovaný v súlade s ust. § 10 ods. 1, 2 a § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v hodnote 51,45 eur, ku ktorému si v súlade s ust. § 16 ods. 3 cit. vyhl. vyúčtovala jedenkrát režijný paušál v sume 8,39 eur. Preskúmaním týchto trov odvolací súd zistil, že boli právnou zástupkyňou žalovaných vyčíslené správne. Z uvedených dôvodov krajský súd pri aplikácii ust. § 149 ods. 1 O.s.p. priznané trov odvolacieho konania v celkovej sume 59,84 eur uložil zaplatiť žalobcovi na účet advokátky, ktorá zastupovala žalovaných v rade 1/ a 2/ v tomto konaní.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.